

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Paraphrasis Psalmorum Davidis Poetica

Buchanan, George

Argentorati, M. D. LXVIII.

VD16 B 3125

Psal. LXXXIX. Misericordias Domini in æternum cantabo: &c. Carm. gen.
1.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69145](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69145)

An rediuiua tuas in laudes ora resoluent
 Quos gelido tellus claudit auara sinu?
 An tua sub tumuli bonitas cantabitur antro?
 Vulgabuntue tuam muta sepulcra fidem?
 Iustitiã me tuam taciturna silentia pandent?
 An referent uires nox tenebrãq; tuas? (mo:
 Ast ego, sancte parens, supplex tua numina cla
 Nec precib⁹ uacua est hora locũsue meis.
 Sãcte parẽs, animã auxiliũ cur subtrahis ægrã?
 Cur surda miseris respuis aure preces?
 Me dolor & primis labor anxius urit ab annis:
 Me trepidi exanimant corde micãte metus.
 Me furor exagitat tu⁹, opprimit undiq; terror
 Agmen ut hyberne quod fata mergit, a que:
 Aeger inops caris iaceo desertus amicis:
 Nec noti ærumnis ingemuere meis.

PSAL. LXXIX. *Misericordias Do
 mini in æternum cantabo: &c. Carm. gen. 1.*

TV mihi carnẽ eris, rerũ pater optime, sem-
 per:
 Notaq; erit populis bonitas me uate futuris,
 Pollicitiq; immota fides, dum sidera mundo
 Voluentur tacito. citius quoq; sidera credam
 In chaos antiquum lapsõ se condere mundo,
 Irrita quã sacri credam fore scœdera pacti,
 His concepta tuo quondam cũ Dauide uerbis
 Dum mare, dum tellus staret, dũ sidera cœli,
 Daudici generis mansuram in sæcula prolem,
 Et stabilem regni uentura in tempora sedem.

Te

Te pater, ætherei cœtus, te iure piorum
 Sæcla hominum celebrant, patrantem ingétia
 mundo

Mirante, & stabilis ius inuolabile pacti
 Seruantem. quæ terra tibi, quæ conferet æther
 Magne parés; quæ fiderei tremis omnis Olympi
 Cœtus, & attoniti submissa mente tyranni.

Armorum belliq; potens, quocunq; moueris,
 Alma fides clara circum te luce refulget.

Tu maris irati furias compescis, & undæ
 Deicis insanæ tumidos ad sidera fluctus.

Tu Pharon elatam letali uulnere sternis,
 Et quicunq; tuis miserum caput obijcit armis.

Te, terræ cæliq; opifex: quæcunq; capaci
 Complexu facies mundi reuolubilis ambit,
 Auctore agnoscunt: Aquilo tibi seruit & Auster:
 Thabor & Occiduum qui condit uertice solé,

Quiq; rubet radijs Hermon tepesfactus Eois,
 Læticia exultant. ualidæ tu robore dextræ
 Clara per immesum spargis miracula mundū.

Ante tuū solium tibi iustu apparet & æquum:
 Ante oculos adstat bonitas, & nescia flecti

Promissi sincera fides. O terq; quaterq;
 Felices quos festarum clangore tubarum

Ad tua sacra uocas: quos sacri lumine uultus
 Illustras, hila resq; tui sub nominis umbra

Custodis: bonitate tua superæthera uectis
 Das uires, decus, imperium, das impia contra
 Agmina, ceu clypeum, per dura pericula regē.

Tu tibi dilectum secreto numine uatem
 Implesti, ut sæclis daret hæc responsa futuris:

Ipse

Ipse mihi legi media de plebe meoq;
 Imposui regem solio, qui protegat armis
 Ifacidas, populoq; meo qui iura ministret:
 Dauidis & sacro perfudi tempora oliuo.
 Huic animum uiresq; dabo, præfensq; tuebor
 Perpetuò, ne fraude scelus, ne robur aperte
 Exitium ferat: ipse hostes, ipse impia sternet
 Agmina: nullam eam uertet sententia mentem.
 Auxiliumq; feram bonus, & super ætheris axe
 Nominis auspicio nostri se gloria tollet.
 Iura dabit terris rapido quas gurgite claudit
 Hinc mare Sidonia fœcundum murice, & illinc
 Palmifer Euphrates. supplex me in uota uoca-
 Ille patrè. Deus ille meus tu, (dicet) & unū (bit
 Præsidium, una meæ custodia certa salutis.
 Hunc ego præcipuo contrâ dignabor honore,
 Supra aliosq; dabo rerum moderamina reges
 Quicunq; immensum populis dant iura per
 orbem.

Nec meus absistet fauor illi in sæcla, nec illi
 Iurata æterni soluentur fœdera pacti.

Quin sobolè, & sobolis feros in cuncta nepotes
 Sæcla dabo, & stabilis sceptrum immutabile
 regni,

Donec ab obscuris lucem sol diuidet umbris.
 Quòd si posteritas mea fœdera sancta profa-
 net

Immemor, & legem spernat, iussamq; recuset
 Ire uiam, domitos pœnis duroq; labore
 Compescam, & plagis usq; exercebo rebelles.
 At neq; destituam regem bonitate perenni,

Fœdera

Fœdera nec solvam, nec quod semel ore pro-
Vlla immutabit ueturi teporis ætas. (fudi,

Quippe semel sancto firmaui fœdere, iurans
Per me, Nulla dies in iti cum Dauide pacti
Immemorem arguerit. soboles, dum sæcula
mundus

Voluet, ei patrij sceptri moderamen habebit.
Esto mi sol testis ad hæc, & conscia luna,
Cum quibus æquæuum sceptrū Iudæa tenebit.
At nunc, sancte parës, tumida inflamat⁹ ab ira,
Projcis electum regem. rata fœdera pacti
Negligis, & capiti sacrum diadema reuulsum
Sternis humi, & populis præbes calcare profa-
Nuda patet hosti disiectis oppida muris: (nis.
Si qua manet, gelida formidine concutis arcē.
Cunctis præda sumus populis: rapiuntq; fe-
runtq;

Vicini, insultantq; malis, miserosq; proteruis
Vocibus illudunt. hostis tu robore dextram
Interea firmas, perfundis pectora dulci
Lætitiæ: ac gladios hebetas in uulnera nostros:
Nec recreas fractos duro in discrimine belli.
Iam decus & regni splendor, iam proxima cælo
Maiestas uerba in tenebras, solijq; superbi
Gloria strata iacet. breuis immatura iuuentē
Stamina præcidis: miseræ pars ultima uitæ
In luctu, in squalore ignominiaq; senescit.

Quem finem dabis ærumnis? nūquā mne tuorū
Respicias clades uultu placatus amico?
An, ceu flamma furens, semper tua sæuiet ira?
Ipse memor tecum reputa quā concita no-
stræ

Tem-

Tempora prætereant uitæ. frustra ergo crearis
 Humani generis sobolem, ut breuis exigat æui
 Tempora, perpetuò curarum exercita fluctu?
 Dum fractam luctu & morbis, senioue, sepulcri
 Clauserit obscuro mors illacrymabilis antro.
 Heu bonitas ubi prisca? fides ubi pristina? ubi il
 Fœdera cõceptis quondã cū Dauide uerbis (la
 Facta tibi? cerne opprobrijs quib? impia seruos
 Turba tuos premat insultans: quàm multa si
 lenti

Clausa sinu maledicta ferã, dū turba profana,
 Dum circū innumere gētes conuitia fundunt,
 Nosq; tui Christi uerbis petulanter amaris
 Aduentum sperare iubent. At tu bone rerum
 Conditor, æterno uerax celebraberis æuo.

GEORGII BV
 CHANANI PARAPHRASIS, IN
 quartum librum Psalmorum.

PSAL. XC. Domine, refugium factus es
 nobis in generatione, &c. Carm gen. 3.

Cælitum rector bone, ab usq; primis
 Sæculis, mundi rudis & iuuenta
 Qui laborantes ope subleuasti

Semper amicos:

Ante-